

Hvis vi tager mere konkret fat på redegørelsens ord, peger regeringen på to hovedindsatsområder: at ændre udviklingen i udsatte byområder og skabe vækst til gavn for alle øvrige områder. Disse mål er Venstre enig i, og vi er glade for sætningen »at regeringen vil sætte øget fokus på den vækstorienterede bypolitik.« Det er fint, at redegørelsen i indledningen præciserer, at det er regeringens opgave at sikre, at de fornødne rammer er til stede for kommunernes udvikling af bypolitikken. Der præciseres et ønske om ligevægt mellem den sociale udvikling, bymiljøet og økonomien i byudviklingen, og det er sympatiske tanker, som Venstre gerne ser, at kommunerne arbejder med, hvis det er dét, de lokale politikere prioriterer.

Redegørelsens opremsning af diverse regionale samarbejder og kommunale erfaringsudvekslinger og indsamling af international inspiration er også gode elementer, som vi finder relevante. Det skal dog gentages, at Venstre finder regeringens brug af informationerne mangelfulde, og generelt savner vi i redegørelsen henvisning til tidligere erfaringer, der er indsamlet, altså handling. Et konkret eksempel er redegørelsens første emne, nemlig byernes ledelse og demokrati. Dette punkt var også en central del af redegørelsen fra 1999, så det kan undre, at redegørelsen nu kun taler om »at igangsætte erfaringsopsamling fra kommunen.« Hvorfor er man ikke gået i gang?

Jeg kan måske godt forstå det, når jeg studerer de udfordringer, regeringen har oplistet. Hvis man ser på side 8 i redegørelsen, skrives der: »Beslutningsprocesser i netværk og partnerskaber foregår som et direkte samarbejde, hvor man kan opnå indflydelse ved at være aktiv deltager.« Og der fortsættes: »Disse fora er dog ikke egnede til beslutninger, hvor der skal tages hensyn til mere overordnede mål og et mindretals behov.« Ja, så kender vi regeringen igen. Har regeringen tillid til mennesket først? Man skal passe på med borgerinddragelse, hvis det betyder, at de overordnede mål ikke nås, for det kunne jo være, at borgerne ikke var enige i de overordnede mål – nå, det skal ikke skille os ad.

Initiativerne med fokus på borgerinddragelse i samarbejde med kommunerne og private, tværkommunal udveksling af erfaringer og vejledning til kommunerne om strategier for kommuneplanlægning på baggrund af undersøgelserne er udmærkede initiativer, som Venstre støtter. Men gør dog noget ved det!

Der er et langt afsnit om byernes erhverv og beskæftigelse. Regeringen redegør for, at der skal skabes gode regionale erhvervsmæssige rammebetingelser for at fastholde og tiltrække nye virksomheder, og det glæder Venstre, at regeringen også har fundet ud af det, om end det måske er lidt sent. Jeg håber, at by- og boligministeren vil redegøre mere konkret for dette i sine afsluttende bemærkninger.

Det er vigtigt for Venstre, at kommunerne understøttes med rammebetingelser, så kommuneplaner og lokalplaner i højere grad kan udformes som rammelokalplaner. Det er væsentligt for kommunernes servicering af virksomhederne, at udvidelser kan udføres på rammeplanlægningsgrundlag, uden at Naturklagenævnet, miljøminister og andre for kommunen irrelevante instanser unødigt blander sig. Der skal naturligvis være et ordentligt og gennearbejdet plangrundlag – det er Venstre enig i – men at bedre mulighederne for en mere rummelig rammeplanlægning vil være gunstigt for udviklingsmulighederne i byerne.

Der lægges vægt på, at der skal ske en blanding af bolig, erhverv, institutioner og indkøbsmuligheder. Det er udmærket, for det er godt for livet i byerne, og det vil minimere trafikbehovet.

Vedrørende regeringens ønske om at skabe incitamenter til at bruge eksisterende, udtjente byområder, er det udmærket, hvis den enkelte kommune ønsker det. Alle kommuner er trætte af tomme, nedslidte erhvervsbygninger, og der er mulighed for byfornyelse ad helt almindelige kanaler, hvis det er dét, kommunerne prioriterer. Ligeledes er havnefronterne meget attraktive for alle kommuner, og regeringen behøver ikke være nervøs; de områder skal nok blive brugt.

Vi støtter gerne erfaringsudveksling, men hvis kommunerne skal have flere midler, for at opgaven til udnyttelse af gamle erhvervsjendomme til boliger kan løses, må det ske gennem bloktilskud og ikke gennem centralt puljetjyraneri.

I redegørelsen er der lagt op til lokalt ansvar for beskæftigelsen. Det er forunderligt, som regeringen forsøger at indarbejde arbejdsmarkedsprojekter overalt, og jeg forstår bedre og bedre, hvorfor Det Radikale Venstre forventer at kunne spare 1,5 mia. kr. på aktiveringsområdet. By- og boligministeren vil sammen med socialministeren udpege modelområder til etablering af forpligtende lokalt samarbejde mellem det lokale erhvervsliv, kommunen og arbejdsformid-